



תת"ע 10115/11/17 - מדינת ישראל נגד גבריאל קייט

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

11 יולי 2018

תת"ע 10115-11-17 מדינת ישראל נ' גבריאל קייט

בפני כב' השופט עופר נהרי

בעניין: מאשימה מדינת ישראל

נגד

נאשם גבריאל קייט

הכרעת דין

הנאשם מזוכה מן העבירה שיוחסה לו בכתב האישום וזאת מחמת הספק.

כלפי הנאשם הוגש כתב אישום אשר בו נטען כי הוא העמיד את רכבו על מדרכה במקום שלא הוסדר להעמדת רכב והחנייתו וזאת בניגוד לתקנה 72 (א) (א2) לתקנות התעבורה.

בישיבת ההקראה שהתקיימה כפר הנאשם בביצוע עבירה כלשהי וטען כי הוא נכה וכי ברכבו היה בעת הרלבנטית גם תג נכה וכן טען כי הרכב הועמד על ידו בהתאם לכל דרישה לפי חוק החניה לנכים.

לאור הכפירה נקבע והתנהל דיון הוכחות.

מטעם המאשימה העיד בדיון ההוכחות השוטר מר מיכאל לוי (ע.ת.1) ובמסגרת עדותו הוגש הדו"ח שערך (סומן ת/1).

מטעם ההגנה העיד הנאשם (ע.ה.1) והוגשו על ידו 7 תצלומים (סומנו נ/1 - נ/7).

בעקבות ולאחר שמיעת עדויות הצדדים נערך ע"י בית המשפט, בהסכמת הצדדים, ביקור במקום שמועדו תואם מראש עם הצדדים.

לציין כי לא היתה התייצבות של נציג המאשימה במועד הביקור במקום.

בעקבות הביקור במקום נערך "פרוטוקול ביקור במקום" ובעקבותיו גם ניתנה לצדדים הזדמנות להגיב ולסכם.



לציין כי סיכומי התביעה צריכים היו להיות מוגשים בכתב עד לא יאחר מיום 31/5/18

ואולם סיכומי התביעה לא הוגשו עד למועד הנ"ל ואף לא עד עצם היום הזה (11/7/18), כשם שגם לא הוגשה מטעם התביעה בכל הזמן הזה כל בקשה להארכת מועד להגשת סיכומיה.

בלית ברירה בנסיבות אלה הוגשו סיכומי ההגנה מבלי שהנאשם זוכה לראות סיכומי תביעה.

סיכומי ההגנה הוגשו במועד.

לאחר שנתתי את דעתי לעדויות, לראיות ולמיכלול שהובא בפני , הגעתי למסקנה כי נותר ספק סביר הימנו ראוי שהנאשם יהנה ויזוכה.

אסביר:

לא נסתר כי הנאשם הוא אכן נכה וגם לא נסתר כי תג נכה היה מוצג ברכבו עת עמד רכב זה על המדרכה בקירבת בית החולים איכילוב.

הנאשם ציין כי הגיע למקום כהרגלו, לצרכי טיפולים רפואיים.

כידוע, כנכה, קמה לנאשם (מכח חוק חניה לנכים, תשנ"ד - 1993) זכות להעמיד את רכבו גם במקום שאין החניה מותרת בו למי שאיננו נכה, אם כי , כמובן, אך ורק בסייגי החוק.

ויודגש כאמור: אין מדובר בזכות חניה חסרת הגבלה אלא בזכות יחסית ומסוייגת (והסייגים מצוים כאמור בחוק).

אסביר כי ממה שהובא בפני בפרשה זו ע"י הצדדים, ומן הביקור במקום שערכתי, לא השתכנעתי ברמה שמעבר לספק סביר כי הרכב הועמד בדיוק במיקום שיוחס לו בדו"ח ת/1 (דהיינו - מול עליה של הולכי רגל לתוך "בנין סמי עופר" בכניסה לאיכילוב אגב חסימה של ציר למקרה חירום) וזאת כגירסת השוטר, או שמא מעט מרוחק יותר ממיקום זה ועדיין על המדרכה, בקירבת עץ המצוי במקום, ובאופן שאיננו חוסם, וזאת כגירסת הנאשם.

ובמילים אחרות: ראשית מצאתי שאין בידי להכריע בבטחון הדרוש בפלילים - היכן בדיוק על המדרכה הועמד הרכב.

עוד מצאתי ספק באם היה שילוט/תימור מספק במקום בעת האירוע, שכן במהלך הביקור במקום מצאתי אך שלט מילולי בודד (להבדיל אגב מתמרור סדור), וזאת כאשר מדובר בשלט המצוי כאמור במקום אחד בעוד שניתן להגיע למקום ולעלות על המדרכה גם מכיון שונה ומבלי, עקרונית, להחשף לתוכן השלט.

במהלך הביקור במקום נטען ע"י ע.ת.1 כי בעבר היו עוד שני שלטים נוספים אך הם הושחתו לדבריו.



לא מצאתי כי עלה בידי התביעה לסתור את טענת ההגנה של הנאשם על כי בנסיבות המקום והזמן אין לראות כי מתקיים סייג מן הסייגים לגבי המעשה נשוא הדו"ח דנן, כביטויים בחוק החניה לנכים.

ובמילים אחרות: בנוסף לספק בדבר המיקום הספציפי של העמדת הרכב באירוע, וכן דין השלט המילולי הבודד במישור הפרקטי והמשפטי, אין בפני להראות מאת התביעה כי הנאשם - בנסיבות המקום והזמן - איננו נהנה מהגנת חוק החניה לנכים.

לאחר כל אלה, ובהינתן המצוי בפני בתיק ספציפי זה, נותר בסופו של יום ספק סביר.

הנאשם מזוכה אם כך כאמור, מחמת הספק, מביצוע העבירה שיוחסה לו.

זכות ערעור כחוק.

המזכירות תעביר עותק מהכרעת דין זו לצדדים.

מבוטל בזאת המועד 17/7/18 שנועד במקור למתן הכרעת הדין.

ניתנה היום, 11 יולי 2018, בהעדר הצדדים.